

Hemma bra men borta bäst

Nittonåriga Liv Nordberg har alltid varit intresserad av att se världen. Nyss hemkommen efter nio månaders volontärbete på kontinenten är hon redan beredd att ge sig av på nytt.

– Det var en upplevelse jag sent kommer att glömma, säger hon.

Under sista året på gymnasiet funderade Liv på vad hon skulle göra därefter. Hon kände sig skoltrött och ville pröva på något annat ett tag innan hon läste vidare. Redan som liten var hon nyfiken på andra länder och kulturer, och när hon läste om Europeiska solidaritetskåren, EU:s program för volontärbete och andra solidaritetsprojekt, kändes det genast som hennes grej.

– Efter alla år på skolbänken ville jag göra något helt annat, och gärna något som konkret hjälper andra, säger hon. Men jag kände mig inte bekväm med att ge mig ut helt på egen hand, och det finns så många möjligheter att det är svårt att veta i vilken ända man ska börja nysta. Därför kändes det bra att via solidaritetskåren få hjälp med mycket av det praktiska, som till exempel boende.

På solidaritetskårens webbplats hittade Liv ett klimatinriktat projekt som verkade som klippt och skuret för henne i en liten stad i norra Portugal, och hon blev till sin glädje antagen till projektet.

– Klimatet är en fråga jag brinner för, säger hon. I min generation har vi vuxit upp med vetskapen om att det krävs drastiska åtgärder för att vi ska ha en framtid värd namnet. Så det kändes jättebra att kunna kanalisera klimatångesten till något gott.

Arbetet var omväxlande och omfattade allt från att skapa innehåll för sociala medier till att plantera träd.

– En dag åkte vi till stranden och samlade skräp, som vi sedan ställde ut för att uppmärksamma hur mycket plastskräp det finns i havet, berättar Liv. På vernissagen kom en man fram till mig och sa att utställningen verkligen hade öppnat hans ögon. Det är väl sånt man bara säger, förstås, men det kändes verkligen som att vi gjorde skillnad.

Någon portugisiska hade hon inte med sig i bagaget, men hon snappade upp en del ord under vistelsen. Med de övriga volontärerna fördes samtalen mest på engelska.

– Jag delade lägenhet med fyra tjejer från olika håll i Europa. Vi blev goda vänner och planerar att åka på semester ihop nästa år. Det var roligt att märka att vi har mycket gemensamt trots att vi har helt olika bakgrund.

Vad som händer härnäst vet hon ännu inte, men upplevelsen har gett blodad tand.

– Jag har redan packat väskan.